

اقتصاد

روزنامه صبح ایران

هز ینه سبد معیشت دو برابر شد

حمایتی که به هدف نخورد

صفحه ۵

یادداشت

چرا وضع درست نمی‌شود؟

چرا وضع درست نمی‌شود پرسشی است که شاید همه‌ی ایرانیان به کم و زیاد در طول روزها و سال‌هایی که پشت سر می‌گذارند، پیوسته از خود و دیگران می‌پرسند. پرسش از آن‌جا برمی‌خیزد که همگان، از دارا و ندار، و حتی کسانی که وضعیت موجود برایشان ثروت فراوان و موقعیت برجسته فراهم کرده، احساس بی‌ثباتی می‌کنند.

وضعیت ثبات، آن شرایطی است که سازوکارهای اجتماعی با نظم کم‌وبیش پیش‌بینی‌پذیر به پیش روند. در نظام طبیعت هم چنین است؛ زیست‌گونه‌های گیاهی و جانوری و جامعه‌ها و زیست‌بوم‌های آن‌ها مطابق قانون‌های نانوشته اما محکم پیش می‌روند، مگر آن که انسان که قدرت قاهره و خوی سلطه‌گر دارد، نظم نوین، به توجّه به خواسته‌های

جامعه‌ی ایران در پنج دهی گذشته دستخوش بی‌ثباتی ناشی از بی‌نظمی انسان‌ساخت بوده است. از این بی‌ثباتی‌ها می‌شد دوری کرد، اگر مدیران کشور، پس از واژگونی رژیم

سیاسی پیشین، نظم نوین و پایداری را برقرار می‌کردند. مؤلفه‌های اصلی این نظم نوین، به توجّه به خواسته‌های انبوه مردمی که در براندازی نظام پیشین مشارکت داشتند، می‌توانست این‌ها باشد: محو فساد اقتصادی، جلوگیری از رخت‌پوش درآمدهای ملی، گسترش عدالت اقتصادی با فراهم‌سازی فرصت رشد و امکان اشتغال آبرومندانه برای همگان، تأمین اجتماعی با مهار تورم و ایجاد پوشش بیمه‌ای معنادار و مؤثر برای دوره‌ی بازنشستگی با ازکارافتادگی، فراهم

یادداشت

اکوسیستم پایداری دیجیتال، چارچوبی مفهومی برای تحول دیجیتال و نوآوری پایدار

بر تاب‌آوری سازمانی و همکاری ذینفعان به عنوان محوری برای دستیابی به اهداف پایداری تأکید می‌کند. متخصصان می‌توانند از هوش مصنوعی، اینترنت اشیا و بلاکچین برای افزایش بهینه‌سازی منابع و تقویت اکوسیستم‌های نوآوری مبتنی بر پایداری استفاده کنند. سیاست‌گذاران و سازمان‌ها تشویق می‌شوند که استراتژی‌های دیجیتال را با الزامات پایداری ترکیب کنند و بر رهبری تطبیقی، همسویی نظارتی و مشارکت چندذینفعی تأکید کنند.

این چارچوب، زمینه را برای تحقیقات آینده فراهم می‌کند و بر کاربردهای بالقوه در زمینه‌های خاص صنعت، همکاری‌های بین‌بخشی و نقش در حال تکامل فناوری‌های نوظهور در گذار به پایداری تأکید دارد. این چارچوب با گنجاندن حلقه‌های بازخورد پویا و سازگاری سیستمی، پایه‌ای برای پیشبرد تحقیقات دانشگاهی و اجرای عملی ایجاد می‌کند. ابزارهایی مانند هوش مصنوعی، اینترنت اشیا و بلاکچین بهره‌وری عملیاتی را افزایش داده و

فرآیندهای خلق ارزش را اساساً بازتعریف می‌کنند. همزمان، فوریت جهانی برای نوآوری پایدار، به دلیل نیاز به مبارزه با تخریب محیط زیست، کمبود منابع و

دولت چراغ سبز نشان داد

موتورسواری زنان یک قدم تا گواهینامه

صفحه ۸

دنیا چگونه حکومت‌های شخصی به بحران‌های جهانی دامن زدند؟

رقص دیوانه‌ها

است نیروهای نظامی آمریکا در دل شب به کاراکاس پرواز کنند، نیکولاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا و همسرش را دستگیر کنند و آن‌ها را به ایالات متحده منتقل کنند تا به اتهامات جنایی محاکمه شوند. ترامپ دلایل دیگری هم داشت. او گفت که مادورو یک قاچاقچی مواد مخدر است. او رهبری استبدادی و سرکوبگر دارد. او تمایلی به دادن دسترسی اولویت‌دار به شرکت‌های آمریکایی به نفت ونزوئلا نداشت. اما چند نفر از کارشناسان باور دارند که کاراکاس نقشی اساسی در تجارت مواد مخدر ندارد، و ترامپ بخش عمده‌ای از رژیم خشونت‌بار ونزوئلا را تقریباً بدون تغییر باقی گذاشت. اگرچه کاخ سفید قطعاً به نفت ونزوئلا علاقه دارد، مادورو پیش از این پس از ماه‌ها فشار، دسترسی تقریباً نامحدود به نفت کشورش را به ترامپ پیشنهاد کرده بود.

شرح در صفحه ۷

سیگنال استقرار تازه آبراهام لینکلن تهران تمام کارت‌ها را رو می‌کنند؟ صفحه ۲	تبعات سهم ۱۰ درصدی وکلایز مهریه زنان تجارت طلاق در ایران صفحه ۲	معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده: رسیدگی به وضعیت زنان بازداشت‌شده از جمله پیگیری‌های دولت است صفحه ۲
---	---	--

به قلم: پویا و کیلی

در جامعه‌ای که قرار بود شایستگی معیار پیشرفت باشد، جایگاه‌ها، امتیازها و فرصت‌ها به‌طور فزاینده‌ای به حلقه‌های خاصی از قدرت و نسبت‌های خانوادگی گره خورده است. فرزندان و نزدیکان صاحبان قدرت، بدون پیمودن مسیرهای معمول، به مناصب، موقعیت‌ها و رانت‌هایی دست یافته‌اند.

ادامه در صفحه ۲

به قلم: عباس محمدی

این راه، در پی نشست‌های پرشمار کوهنوردان مدافع محیط زیست با مسئولان، چند بار در نهادهایی مانند فرمانداری آمل یا کمیته‌ی میبانت از دماوند (مشکل از نمایندگان چند نهاد) تصویب شده، اما به اجرا در نیامده است. وقتی که یک کار کم‌وبیش ساده مانند این به نتیجه نمی‌رسد، آیا جای اعتراض و عصیبت نیست؟!

در کرکس، از حدود سه دهه پیش گوشه‌وکنار این کوهستان که آبخیزی بسیار مهم برای دشت نخلز، و بستر میراث‌های پارزش طبیعی و فرهنگی است، میدان ترک‌تازی معدن‌کارانی شده که غالباً از محدوده‌های تعیین‌شده برای برداشت هم تجاوز کرده‌اند.

گرد و غبار نفس مردم و درختان را بریده، منابع آب سخت آسیب دیده، خاک گرانقدر کوهستان فرسوده شده، و سیمای باشکوه کوهستان و چشم‌انداز آثار فرهنگی صدها ساله در بسیاری نقاط مخوش شده.. اما مسئولان به صدها مورد اعتراض و تجمع و نامه‌نگاری اهالی منطقه بی‌اعتنا بوده و فقط گهگاه وعده‌هایی داده‌اند که تقریباً هیچ‌یک عملی نشده است. در این شرایط، آیا جای اعتراض و عصیبت نیست؟!

از این گونه بی‌اعتنایی‌ها یا خودسری‌های مدیران در برابر مردم، ده‌ها و صدها مورد دیگر در زمینه‌های محیط زیست، مشکلات معیشتی، محدودیت‌های اجتماعی، و گرفتاری‌های فرهنگی تأکید می‌کند، پیردازد پیچیدگی‌های گذارهای دیجیتال تأکید می‌کند. «این چارچوب بر نقش‌گوشی برای «شنیدن به قصد اصلاح» وجود ندارد...!

به قلم: پریسا حاجی محمدی / دکتری کسب و کار حرفه ای DBA

ضروری است که به جای مشاهده جداگانه آنها، تعامل سیستمی بین این حوزه‌ها را در نظر بگیریم. این مطالعه در پی آن است که با ایجاد یک چارچوب مفهومی، اکوسیستم پایداری دیجیتال که شکاف وابستگی‌های متقابل و هم‌افزایی‌های بین تحول دیجیتال و نوآوری پایدار را روشن می‌کند، پیردازد پیچیدگی‌های گذارهای پایداری را از طریق ابعاد کلیدی فناوری، سازمانی، محیطی و اجتماعی به تصویر می‌کشد و در عین حال بر سازوکارهایی مانند افزایش بهره‌وری، غیرمادی‌سازی، توانمندسازی اقتصاد چرخشی، شتاب نوآوری و همکاری دیجیتال تأکید می‌کند. این چارچوب بر نقش تعاملات سیستمی در تقویت نوآوری زیست‌محیطی، بهینه‌سازی استفاده از منابع و افزایش سازگاری با تقاضاهای متغیر محیطی و بازار تأکید می‌کند. در این زمینه، «اکوسیستم» به روابط پویا و وابسته بین فناوری‌های دیجیتال، فرآیندهای سازمانی، محیط‌های طبیعی و ساختارهای اجتماعی-اقتصادی اشاره دارد. این تعاملات یک سیستم یکپارچه را تشکیل می‌دهند که بهینه‌سازی منابع، نوآوری و تاب‌آوری را ارتقا می‌دهد.

در تأیید این مدعا که مسئولان شنوای فعال نقد‌ها نیستند، به یکی دو تجربه‌ی زیستی خودم اشاره می‌کنم:

من چند دهه است که در حد بضاعت در زمینه‌ی کوه‌نوردی مسئولیت‌پذیر و حفاظت محیط‌های کوهستانی فعالیت می‌کنم. ضمن پیمایش کوهستان‌های پرشمار کشور، متوجه چند عامل اصلی که سبب تخریب و آلودگی این محیط‌های ارزشمند می‌شوند، شدام: چرای بی‌رویه‌ی دام، ساخت‌وساز (شامل ساخت بی‌ملاحظه‌ی راه، سد، ویلا، اقامتگاه، پناهگاه...)، معدن‌کاری، و گردشگری و کوه‌پیمایی ولنگارانه. در این جا، برای نمونه فقط اشاره‌ی کوتاهی می‌کنم به فعالیت‌های مربوط به کوه دماوند که نماد طبیعی و فرهنگی سرزمین ایران است، و کوهستان کرکس که زندگی‌بخش یک ناحیه‌ی مهم در مرکز کشور است، و نقدهای نشنیده‌مانده‌ی مربوط به این دو کوهستان.

حدود سی سال است که می‌نویسم و به دستگاه‌های اداری مختلف مراجعه می‌کنیم و استدلال می‌کنیم که جاده‌ای که بدون مجوز تا ارتفاع ۳۱۰۰ متری جنوب دماوند (گوسفندسرای احسان) کشیده شده، باید مسدود گردد و مسیر تخریب‌شده به وضع طبیعی بازگردانده شود. این جاده سبب ریزش و رانش دامنه‌ها، برخاستن گردوغبار، آسیب‌دیدگی پوشش گیاهی، آسیب دیدن زنبورداری و دامداری، زشت شدن سیمای دماوند، و آلودرفت خارج از ظرفیت تحمل محیط حساس دماوند شده است. بسته شدن

یادداشت

رابطه گردشگری و فرهنگ

به قلم: محمد رضا نوروزی / فعال اجتماعی

جاذبه های گردشگری به دو دسته اصلی طبیعی و ساخته دست بشر تقسیم می شوند. جاذبه های طبیعی شامل کوه ها، جنگل ها، خط ساحلی، دریاچه ها، آبراه ها، آبشارها، رودخانه ها، صحرها هستند که این مناطق دارای ویژگی های چشم انداز و حیات وحش بومی هستند که تماشای آن برای گردشگران ارزشمند و در برخی موارد رویایی است. جاذبه های ساخت بشر نیز سازه ها یا مناطقی هستند که در اصل برای جذب گردشگر طراحی نشده اند اما به سبب قدمت تاریخی، نحوه ساخت، عظمت و بزرگی و ... دارای شگفتی هستند و در رده جاذبه های گردشگری قرار می گیرند. نظیر خانه های تاریخی، قلعه ها، کاخ ها، کلیساها، پل ها، سد ها و ...

اما در دسته بندی جاذبه های گردشگری، فرهنگ یا آداب و رسوم نیز دارای جایگاه قابل اعتنایی هستند که این لایه از گردشگری علاقه مندان خاصی زیادی دارد و به غنای گردشگری مناطق و نواحی کمک می کند و در برخی کشورها مثل ایتالیا ، یونان و اسپانیا بسیار مورد توجه است. .

در حقیقت توسعه گردشگری به طور سنتی با توسعه فرهنگ مرتبط بوده است. منابع فرهنگی منحصر به فرد یک کشور به عنوان مبنایی برای تأمین فرهنگ مورد نیاز جامعه محلی و همچنین به افزایش جذابیت گردشگری به ویژه در مناطق خاص کمک می کند.

جالب اینکه این مدیوم یا ساختار قابلیت تقلید، شباه سازی و کپی برداری ندارد و گاهی تنها به یک کشور، استان، شهر، روستا یا حتی یک قوم و نژاد تعلق دارد و مالکیت معنوی آن قابل کپی و شبیه سازی نیست!

بر اساس تعریفی که مجمع عمومی سازمان جهانی گردشگری (UNWTO) در بیست‌ودومین اجلاس خود در سال ۲۰۱۷ به تصویب رساند، گردشگری فرهنگی به نوعی از فعالیت گردشگری اشاره دارد که در آن انگیزه اساسی بازدیدکننده یادگیری، کشف، تجربه و مصرف جاذبه‌های فرهنگی ملموس و ناملموس است.

محصولات فرهنگی در یک مقصد گردشگری دربرگیرنده مجموعه‌ای از ویژگی‌های متمایز مادی، فکری، معنوی و عاطفی یک جامعه است که شامل هنر و معماری، میراث تاریخی و فرهنگی و مذهبی، میراث آشپزی، ادبیات، موسیقی، آواز ها و ترانه ها، زبان های بومی، صنایع خلاق و فرهنگ‌های زنده با سبک زندگی و ارزش‌های آن‌ها و در مجموع شامل طیف وسیعی از آداب و رسوم است که همه ساله جهت معرفی، حفظ و احیای آنها بخشی از آنها در سطح جهانی و ملی ثبت می شوند.

گردشگری فرهنگی به عنوان وسیله ای برای انتشار رویکردهای فرهنگی یک کشور عمل می کند که ضرورت حفاظت از میراث فرهنگی را بیشتر عیان می سازد. این امر به توسعه پایدار گردشگری فرهنگی کمک می کند و یک رابطه هماهنگ بین گردشگری و حفظ فرهنگ را تقویت می کند.

در این ساختار گردشگران فرهنگی طیف گسترده‌ای از فعالیت ها و برنامه های بومی را تجربه می کنند و از نزدیک آنها را درک می کنند که این رویکرد علاوه بر درک و درک بیشتر فرهنگ های مختلف در نتیجه تنوع فرهنگی غنی، به تناسب بستری برای تبادلات فرهنگی ایجاد می کند و به تقویت ساختارهای فرهنگی یک کشور و القاء تعلقات معنوی آنها به جهانیان کمک می کند.

در مجموع باید اذعان داشت ویژگی های منحصر به فرد جاذبه های گردشگری که آنها را مطلوب می کند به شهرت، اصالت، فرهنگ محلی و شاخصه های بومی مربوط می شود که در سایر نقاط دیگر کمتر دیده می شود یا اصلاً دیده نمی شود. فلذا جایگاه فرهنگ در تقویت این فاکتورها نقشی اساسی و اصیل بازی می کنند و یکی از مهمترین مزایای گردشگری فرهنگی را می‌توان جنبه آموزشی و آشنایی با سیر تحولات تاریخی و انتقال فرهنگ گذشتگان آن به نسل های بعدی آن بیان کرد.